

Scumpa noastra tara

Codruta Elena

In vantul rece de toamna,frunzele se joaca-n ploaie,
Si danseaza ,si danseaza pana ce se pierd in zare.
Si cu ele, iar ducad cantece de dor si jale,
Ale vremurilor calde,cuprinse in a lor grorie mare.

Pe pamant se reintorc vesnicele umbre
Si haina lor si-o-mbraca cu mare vitejie.
Pornind la lupta pe viata si pe moarte,
Calcand tot ce le-ar putea sa le steie in cale.

Incalecant pe ale vanturi naravase,
Pornesc la lupte grele ,la razboaie,
Ce lasa in urma lor triste, sunet de trompete,
Si glasuri groase stricand vitejeste :

“Asta-I lupta noastra ,plina de onoare.
Aici vrem sa murim ,nu in alta parte!
Aici vrem sa aparam pamanturile noastre,
Si nu ne vom odihni,pana nu va fi dreptate!”

Oo..fericita moarte luptand pentru a ta patrie.
Sa lasi in urma ai tai copii si iubita ta sotie.
Cred ca acesta e destinul soldatului,sa lupte,
Pentru ca altii sa aiba pamanturi mostenire.

Iubita noastra tara,te rog nu plange,
Caci murim pentru tine,sa-ti fie bine.
Mai bine sa gustam din amara moarte,
Decat sa te vedem luata-n alta stapanire.

Sutem copii tai,pana-n vecie,
Mama a tuturor ne esti scumpa,Romanie.
Azi,semnam cu al nostru sange
Sa te aparam pana la a noastra ultima suflare.

Norii plang si soarele se-ascunde,
Numai cand te vad plina de-ntristare.
Nu plange,nu plange ,nu plange,
Ca noi murim cu mandrie petru tine,scumpa Romanie!